

[Maisted]

For at finansministeren skal have en jordisk chance for at fortælle, at 1984-budgettet skulle være bedre end 1983, har man lavet en overførelse af ægtefællebeskatningen på 800 mill. kr. Det er rent bogholderi. Der er ikke én kroners besparelse, det er rent bogholderi. Endelig har man lavet en budgetreguleringskonto på omkring 890 mill. kr. Det eneste fornuftige her er et aktiv, der bliver solgt, det er Kryolitselskabets aktier, der skal sælges. Alt andet er fugle på taget, der skal gennemføres med det radikale venstre, og som det radikale venstre normalt opfører sig, bliver det selvfølgelig aldrig til noget. Så når vi er færdige med 1984, vil det vise sig, at underskuddet på den finanslov, vi taler om, er langt større end den værste eller næstværste for 1983.

Det er ganske indlysende, at fremskridtspartiet ikke kan støtte en sådan finanslov. Det er mærkeligt at tænke sig, at det konservative folkeparti igennem statsministeren vildleder befolkningen groft ved at nægte at fortælle den sandheden. Man startede med at føre fremskridtspolitik i 1976, da man ikke ville medvirke til at gennemføre finansloven. Hvorfor gjorde man det? Fordi man ville gennemføre besparelser. Jo, da sagde man: vi vil gennemføre 7 mia kr. besparelser på et udgiftsbudget på 77 mia kr. Nu afviser man fremskridtspartiet, der kommer og siger: o.k., vi har været forhandlingsvillige i 1983, og også igennem 1984 skal vi have gennemført 10 mia kr. besparelser på et udgiftsbudget på 187 mia kr. Hertil siger det konservative folkeparti med statsministeren og hr. Gammelgaard i spidsen, at det er urealistisk. Ja men hvad var det så i 1976, den 30. marts, da det konservative folkepartis politiske ordfører, hr. Poul Schlüter dengang, nuværende statsminister, krævede, at man lavede den slags reguleringer? Man foreslog dengang en 10 pct.s regulering. Nu kommer fremskridtspartiet og siger: vi vil godt være forhandlingsvillige, vi vil godt være med til at trække i den rigtige retning, vi skal have en 5 pct.s regulering på dette elendige budget, og så håber vi på, at det forstærkes i de næste år. Afvisning.

Hvorfor skal man så følge fremskridtspartiets politik? Det skal man selvfølgelig, fordi der af de budgetreguleringer, man f.eks. laver i år på omkring 10 mia kr., går % udelukkende til rentestigningerne – altså ikke til renterne, men til forøgelse af renterne. Og til

næste år, i 1985, vil rentestigningen formentlig være noget i størrelsesordenen 15 mia kr. I det år, 1985, skal man samtidig føre indkomstpoltik over for befolkningen. Har man ikke lavet fornuftige offentlige besparelser, så er der ikke plads til en fornuftig indkomstpoltik. Man kan ikke gennemføre en fornuftig skattelettelse, der gør det muligt for lønmodtagerne at acceptere en indkomstpoltik. Det skulle jo nødig gå ligesom sidste gang, da regeringen lovede lønmodtagerne som kompensation for, at de ville være med til en indkomstpoltik, 2,3 mia kr. i skattelettelser, og hvor man i finansudvalget havde fået forhåndstilsagn fra det radikale venstre og fremskridtspartiet – og sågar om, at socialdemokratiet ville undlade at stemme vedrørende denne skattelettelse – at de så springer alle sammen, når det kommer til stykket.

Nu har vi jo hørt gentagne gange her, at formanden forlods får en afstemningsliste, hvor partierne har tilkendegivet, hvordan de vil stemme, sådan at tingene faktisk allerede er på plads nu. Man havde på forhånd tilkendegivet fra det radikale venstres side, at man ville være med til at gennemføre denne skattelettelse. Men de er uberegnelige, hr. statsminister. De er ikke til at stole på. Det er jo sådan, fuldstændig som den tidligere statsminister har opdaget, at et stykke våd håndsæbe er ikke til at holde på. Det vil statsministeren også opdage efter det valg, vi nu kommer igennem. Det er fejltænkningen hos denne regering, at man ikke har sagt til sig selv: det radikale venstre aner vi aldrig hvor vi har. Dette med, at man har bundet dem op i håb om at få isoleret socialdemokraterne, SF og VS på den ene side og så de seks ikke-socialistiske partier på den anden side, det er en fejltænkning, for efter et valg ved man ikke en pind om, hvor man har det radikale venstre. Det vil statsministeren komme til at erkende. Det betyder igen, at denne regering ikke kan regere uden fremskridtspartiets stemmer, hverken før et valg eller efter et valg.

Socialdemokratiet har åbenbart intet lært af den økonomiske politik, de har ført, dengang hr. Heinesen fremlagde et budget for 1983, der sagde, at nu kunne man forvente et underskud på nogle og firs eller halvfems mia kr. De fortsætter med at fremture med en politik, hvor de siger: løsningen er øgede skatter og afgifter og øgede offentlige udgif-